

PETA VAZMENA NEDJELJA

22. svibnja 2011.

Kroz ovaj tjedan slavimo:

UTORAK: POSVETA BAZILIKE SV. OCA FRANJE U ASIZU, blagdan

Taj dan poseban je za nas franjevce te i vas pozivamo na svetu misu navečer u 19 sati. Neposredno poslije mise bit će blagoslov kipa sv. Leopolda Mandića kojega smo postavili na lijevi pokrajni oltar.

Četvrtak: sv. Filip Neri, svećenik

Iduća nedjelja je 6. vazmena, mise su po običaju, dakle u 9 i župna u 11 sati te u lječilištu u 17 sati.. Po župnom misom je Prva pričest.

Svibanjske pobožnosti održavaju se svaki dan pola sata prije večernje svete mise.

Od nedjelje 5. lipnja župna misa, umjesto u 11 sati bit će u 10, 30 sati (pola 11), a u Velikoj Vranovini bit će misa svake druge nedjelje u 9 sati, a svake druge nedjelje bit će misa u Hrvatskom Selu u 9 sati.

Priprava za prvu pričest je u četvrtak i petak s početkom u 18, 30 sati. Prvopričesnici su dužni ostati i na svetoj misi. Iduće nedjelje neka prvopričesnici budu ovdje najkasnije u 10, 30 sati. Molim roditelje da prvopričesnici u nedjelju na misu donesu krsnu svijeću.

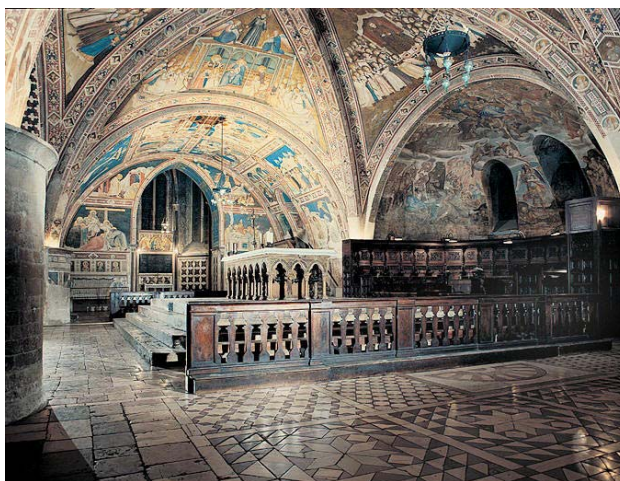
Potičem roditelje da svoju djecu animiraju za ministriranje i za zbor. Na osobit način potičemo svirače koji se žele uključiti. Radi probe KUD-a, probe zbora bit će svake subote u 16 sati u vjeronaučnoj dvorani, a ministrianti imaju susret svake subote u 11 sati.

POSVETA BAZILIKE SV. OCA FRANJE U ASIZU (25. SVIBNJA)

– Sv. Franjo je 1226. g. sahranjen u crkvi sv. Jurja. Brat Ilija, generalni ministar, isplanirao je gradnju nove crkve gdje bi se tijelo sv. Franje pohranilo. Sutradan nakon kanonizacije 1228. god. papa Grgur IX. blagoslovio je temeljni kamen. Već je 1230. godine preneseno tijelo sv. Franje u novu crkvu. Crkvu je posvetio papa Inocent IV.

25. svibnja 1253. god.

To je čudesno lijepa crkva koju je oslikao Giotto prikazavši različite zgode iz života sv. Franje. Papa Benedikt XIV. dao je crkvi naslov „Patrijarhalne bazilike“ i „Papinske kapele“. Ova bazilika s grobom sv. Franje neprestano privlači mase svijeta: svečevih, ali i ljubitelja umjetnosti.

Župni listić
Župe Pohođenja BDM
Kapucini - Topusko

22. 5. 2011.

God. I., br. 8.

KRŠĆANI SU ŽIVO KAMENJE CRKVE SAGRAĐENE NA KRISTU – UGAONOM KAMENU

»Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca mog. Vi ga već sada poznajete i vidjeli ste ga! (...) Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac je u meni! Ako ne inače, vjerujte zbog samih djela.«

(Iv 14,6-7. 9. 11)

5. VAZMENA NEDJELJA

Dragi župljani!

Prošle nedjelje bili smo na hodočašću u Osijeku. Slavili smo misu u našem svetištu sv. Leopolda B. Mandića u 11 sati. Hvala župniku fra Branku Lipši, na lijepom dočeku kao i njegovim župljanima na obilnom ručku u Livani. Posjetili smo i naš kapucinski samostan i crkvu u centru grada gdje smo imali prilike i susresti naše fratre. Hvala patru Zvonku Pšagu na djeliću lijepe duhovne atmosfere u crkvi uz orgulje i pjesmu. U poslijepodnevnom satima posjetili smo Vukovar gdje nas u našim naumima niti kiša nije spriječila. Na poseban način hvala župljanima koji su se odazvali. Bili ste divni! Iz našeg Centra "Leopold Mandić" u Osijeku donijeli smo prekrasni kip sv. Leopolda koji je postavljen u crkvu, a kojega ćemo blagosloviti u utorak na posvetu bazilike sv. Oca

Franje Asiškog. Neka nas sve prati njegov zagovor.

A danas, nedjelju prije slavlja Prve Pričesti naše djece dobro je da svi upoznemo nauk Katoličke Crkve o Pričesti Tijelom i Krvlju Kristovom.

Gozba s drugima, zahvaljivanje kao spomen, predanje i žrtva idu za tim da stvore što dublje i obuhvatnije zajedništvo s Isusom Kristom. Jer, ako smo povezani s njim, stvara se i povezanost sa sveukupnom Crkvom, a u određenom smislu i s cijelim svijetom.

Ljubav hoće zajedništvo. Isus je iz ljubavi prema svojim položio za njih i svoj život i tako uspostavio sponu koja stvara najčvršće zajedništvo. On sa svojim ne samo da želi biti »jedno srce i jedna duša« nego se i dušom i tijelom vezati za njih, onako kako je hrana vezana za tijelo.

Gospodin nam upućuje usrdan poziv da ga primamo u sakramentu Euharistije: »Zaista, zaista kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i pijete Krvi njegove, nemate života u sebi« (Iv 6,53) Da bismo odgovorili tom pozivu trebamo se za tolik i tako svet trenutak pripremiti. Sveti Pavao poziva na ispit savjesti: »Stoga tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela« (1 Kor 11,27-29). »Tko je, dakle, svjestan teškoga grijeha, treba prije nego pristupi pričesti pristupiti sakramentu Pomirenja« (KKC 1385)

»Tko želi Krista primiti u euharistijskoj pričesti, mora biti u stanju milosti. Tko je svjestan da je sagriješio smrtno, ne smije pristupiti Euharistiji a da nije prethodno primio odriješenje u Sakramentu Pokore.« (KKC 1485)

Pred veličinom ovog presvetog sakramenta Euharistije vjernik može samo ponizno i s gorućom vjerom prihvatiti satnikovu ispovijest vjere i reći: »Gospodine nisam dostojan da uniđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja.« (Mt 8,8). »Sveta pričest Tijelom i Krvlju Kristovom povećava jedinstvo pričesnika s Gospodinom, oprašta mu lake grijeha i čuva ga od teških. Primanje ovog sakramenta utvrđuje jedinstvo Crkve, otajstvenog Kristova Tijela, jer jača veze ljubavi pričesnika i Krista.« (KKC 1416)

Da se primjereno pripreme za primanje toga sakramenta, vjernici će obdržavati post kako je propisano u njihovoj Crkvi. Također tjelesno držanje, kretanje, odjeća, izražavat će štovanje, svečanost i radost trenutka susreta s Kristom kada On biva naš gost.

»Posve je u skladu sa samim značenjem Euharistije da se vjernici, ako imaju potrebne uvjete, pričeste svaki put kada sudjeluju u Misi. Veoma se preporučuje ono savršenije sudjelovanje u Misi, po kojem vjernici nakon svećenikove pričesti blaguju Tijelo Gospodnje od iste žrtve.« (KKC 1388)

»Crkva obvezuje vjernike da u "nedjelje i svetkovine sudjeluju u božanskoj liturgiji" i da Euharistiju prime najmanje jedanput godišnje, po mogućnosti u vazmenom vremenu i pripravljeni sakramentom Pomirenja. Crkva, ipak, živo preporučuje vjernicima da svetu Euharistiju primaju u nedjelje i svetkovine, ili još češće, pa i svakog dana.« (KKC 1389)

Iz pastoralnih razloga zakonito se ustalio u latinskom obredu kao najredovitiji način pričješćivanja samo pod prilikom kruha. Ipak, sveta pričest, što se tiče znaka, ima puniji oblik kad se prima pod obim prilikama kruha i vina; u tom se obliku savršenije očituje znak euharistijske gozbe. To je redovit oblik pričješćivanja u istočnim obredima.

Budući da je Krist sakramentalno prisutan pod svakom prilikom, pričest samo pod prilikom kruha omogućuje da se primi sav milosni plod Euharistije. Što je tvarna hrana za naš tjelesni život, to na čudesan način čini pričest u našem duhovnom životu. Pričest Tijelom Uskrsloga Krista, »oživljenog i oživljavajućeg po Duhu Svetome« (PO 5), čuva, povećava i obnavlja život milosti primljen na Krštenju.

Taj rast kršćanskoga života traži da se hrani euharistijskom pričesću, kruhom našeg putovanja ovom zemljom, sve do časa smrti kada će nam biti dan kao popudbina za vječnost.

Crkva živo preporučuje vjernicima da primaju svetu pričest svaki put kad sudjeluju u slavlju Euharistije jer tako se najbolje pripremaju za budući život u vječnoj slavi nebeskog Oca.

Amen!